30/10/2018

Το σχολείο στο δάσος δεν πρέπει να κλείσει

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Αλεξανδρείας

Γράφει ο Σεβ. Μητροπολίτης Κινσάσα, Υπέρτιμος και Έξαρχος Κεντρώας Αφρικής, κ. Νικηφόρος

ΠΗΓΗ: ierapostoles.gr

Δεκατρία χιλιόμετρα περπατοῦσαν κάθε πρωΐ, κάτω ἀπὸ τὸν καυτερὸ ἥλιο ἢ τὴν δυνατὴ βροχὴ τὰ παιδιὰ τῆς Γκάνκας, γιὰ νὰ πᾶνε στὸ κοντινότερο σχολεῖο, γιὰ νὰ μάθουν γράμματα. Ὅλη τὴ μέρα περπατοῦσαν. Ὁ πόθος γιὰ μάθηση μεγάλος. Δὲν ὑπολόγιζαν κούραση, ἀρκεῖ νὰ σπουδάσουν. Καὶ ὅσα παιδιὰ δὲν μποροῦσαν νὰ περπατήσουν ἢ οἱ γονεῖς τους δὲν εἶχαν χρήματα νὰ πληρώσουν τὰ δίδακτρα στὸ σχολεῖο –ἐδῶ στὸ Κογγὸ δὲν ὑπάρχει, ὅπως στὴν Ἑλλάδα, δωρεὰν παιδεία, ἀλλὰ οἱ μαθητὲς πληρώνουν γιὰ νὰ σπουδάσουν–, κάθονταν ἀγράμματα μέσα στὴν καλύβα τους στὸ δάσος. Βοηθοῦσαν τοὺς γονεῖς τους νὰ καλλιεργήσουν λίγο κῆπο ἢ νὰ κατεβάσουν ἀπὸ τὰ δένδρα καμμιὰ μπανάνα ἢ ἀπὸ τὰ ἄλλα φροῦτα τοῦ δάσους. Τὸ παράπονό τους τὸ ἔβλεπες στὰ μάτια τους, στὴν ἔκφρασή τους. «Θὰ μείνουμε ἀγράμματοι. Οἱ φίλοι μας καὶ τὰ ἄλλα παιδιά, ποὺ οἱ γονεῖς τους ἔχουν χρήματα νὰ πληρώσουν τὸ σχολεῖο, μπορεῖ νὰ περπατοῦν πολλὰ χιλιόμετρα ἀλλὰ πηγαίνουν σχολεῖο, μαθαίνουν γράμματα. Ἐμεῖς τίποτα, δὲν θὰ μάθουμε νὰ διαβάζουμε, νὰ γράφουμε. Θα μείνουμε ἀγράμματοι».

Τὰ δακρυσμένα μάτια τους τὰ παρατήρησε ὁ τότε Μητροπολίτης Κεντρώας Ἀφρικῆς Ἰγνάτιος καὶ ἔκτισε τὸ σχολεῖο τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου δίπλα στὴν ἐκκλησία τῆς Ὑπαπαντῆς στὴν ἄκρη τοῦ χωριοῦ Γκάνκα.

Γιὰ νὰ λειτουργήσει ὅμως ἔπρεπε νὰ βρεθοῦν τὰ χρήματα. Οἱ γονεῖς, φτωχοὶ ἄνθρωποι, δὲν εἶχαν νὰ πληρώσουν δίδακτρα. Τὸ κτήριο ἔγινε, ἀλλὰ χρήματα νὰ λειτουργήσει δὲν ὑπῆρχαν. Πῶς θὰ πληρωθοῦν οἱ δάσκαλοι, τὸ προσωπικό, τὰ λειτουργικὰ ἔξοδα; Ἡ Μητρόπολη ἀδυνατοῦσε, δὲν εἶχε οἰκονομικὴ δυνατότητα νὰ ἀνταποκριθεῖ. Ἡ οἰκονομικὴ κρίση στὴν Ἑλλάδα χτύπησε καὶ στὶς ἱεραποστολές. Οἱ δωρεὲς λιγόστεψαν. Ἡ ἀγωνία μεγάλη. Πῶς θὰ λειτουργήσει;

Τότε, βρέθηκε ἕνας Ἕλληνας τοῦ Κογγὸ, τῆς Κινσάσας, συνεννοήθηκε μὲ τὸν γιό του καὶ ἀνέλαβαν τὸ βάρος τῆς λειτουργίας του. Κάθε μήνα πλήρωναν τοὺς δασκάλους, κάλυπταν τὰ λειτουργικὰ ἔξοδα. Τὴν πρώτη χρονιὰ, 100 παιδιὰ γράφτηκαν στὴν πρώτη τάξη. Μερικὰ ἀπὸ τὰ παιδιὰ, ἄς ἦταν καὶ ἔφηβοι 15-16 ἐτῶν ποὺ δὲν εἶχαν πάει μέχρι τώρα σχολεῖο. Ἔτρεξαν νὰ γραφοῦν. Τὰ παιδιὰ τοῦ δάσους μάθαιναν γράμματα δωρεὰν. Δεν περπατοῦσαν μὲ τὶς ὧρες χιλιόμετρα. Τὰ παιδιὰ πλήθαιναν, τὸ σχολεῖο προχωροῦσε, οἱ πρῶτοι τελειῶσαν τὸ Δημοτικὸ. Τὰ παιδιὰ ἔπρεπε νὰ συνεχίσουν, ἔτσι ἀπὸ πέρσι λειτούργησαν καὶ οἱ πρῶτες τάξεις τοῦ Γυμνασίου.

Δὲν χρειαζόταν πιά νὰ πηγαίνουν μὲ τὰ πόδια χιλιόμετρα κάθε μέρα. Τὸ χαμόγελο στὰ πρόσωπα τῶν παιδιῶν, ποὺ δὲν μποροῦσαν μέχρι πρότινος νὰ πᾶνε σχολεῖο, ἄστραψε. Χαρούμενες φωνὲς ἀκούγονταν τώρα. Τώρα ἔχουν σχολεῖο.

Ἕνας Ἕλληνας ἀπὸ τὴν Κινσάσα μὲ τὸν γιὸ του σπούδασαν τόσα παιδιὰ, δῶσαν τὸ χαμόγελο, δῶσαν τὴν μόρφωση στὰ φτωχὰ παιδιὰ τοῦ δάσους τῆς Γκάνκας. Αὐτοὶ εἶναι οἱ Ἕλληνες τοῦ Κογγό, τῆς Κινσάσας, δίπλα στὴν Ἐκκλησία, συμπαραστάτες στὸ ἔργο τῆς ἱεραποστολῆς. Πονοῦν καὶ ἀγαποῦν τοὺς ἰθαγενεῖς.

Ὁ μεγάλος αὐτὸς εὐεργέτης ἔφυγε γιὰ τὸν Οὐρανό. Ἡ οἰκονομικὴ κρίση ἔφθασε καὶ στὸ Κογγό. Ὁ γιὸς του ἔκανε μεγάλες προσπάθειες καὶ θυσίες γιὰ νὰ τὸ κρατήσει ἀνοικτὸ πληρώνοντας τὰ ἔξοδα τοῦ σχολείου. Ἡ οἰκονομικὴ κρίση, ὅμως, ἐξακολουθεῖ νὰ μεγαλώνει. Δύσκολα νὰ συνεχίσει νὰ λειτουργεῖ τὸ σχολεῖο χωρὶς τὴν συνδρομὴ ὅλων μας. Πρέπει κάθε μήνα νὰ συγκεντρώνονται 850 εὐρὼ, γιὰ νὰ πληρωθοῦν οἱ δάσκαλοι, τὸ ὑπόλοιπο προσωπικὸ, τὰ ἔξοδα τοῦ σχολείου. Τοῦ σχολείου τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου, τοῦ σχολείου δίπλα στὸ δάσος, τοῦ σχολείου τῆς Γκάνκας γιὰ νὰ σπουδάζουν τὰ πτωχὰ παιδιὰ τῶν ἰθαγενῶν.

Ποιὸς θὰ βοηθήσει για νὰ συνεχίσουν κάθε πρωΐ νὰ βγαίνουν ἀπὸ τὶς καλύβες τους τὰ πτωχά παιδιά καὶ νὰ μαθαίνουν γράμματα; Ποιὸς θὰ βοηθήσει γιὰ νὰ μὴν σταματήσει νὰ λειτουργεῖ τὸ σχολεῖο;

† Ο Κινσάσας Νικηφόρος